

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Turbo, sive moleste et frustra per cuncta divagans
ingenium**

Andreä, Johann Valentin

Altorfii, 1620

Scena I.

[urn:nbn:de:bsz:31-138638](#)

versent cubus sum, semper subsisto. Ego
is sum, quem si laxes erepit, si premas
erumpit. Sed atat! se Herus meus sub-
duxit.

ACTVS SECUNDI

SCENA I.

Harleq. Gerson. Malliet.

Si triginta sex annis pendeas de supre-
ma cruce, non lues flagitiū tuum Ne-
bulo, qui me in has terras deduxisti, ubi
Diabolos habitare credo, non homines
Nam illorum ne unum quidem intelli-
go, omnes perstrepunt, & glocitant, ut
in singula momenta circumspiciam ad
ictus. Si quid peto, si quid familiariter
tento, nihil est, aut rident, aut circum-
stant, jam fortè comprehendendū. Ka-
lasti piripatera, lomelalera opidi, Kari-
si luridi, Wiri Widisi, Kardivipopsidi,
golibitodisi, quid hoc est? possem ita si
vellem;

subsisto, by
it, si prema
us meus sub
NDI
as de supr
mūtuum N
eduxisti, u
on homin
dem, intell
glocitanc,
nspiciant,
familiaris
aut circu
ndendū. I
opidi, K
rdivipopu
polsem
vel
vellem; sed nec sic me ipsum intelligo,
loquantur Germanicè nebulones, si
quid rerum honestarum agitèt, aut ego.
Sed illorum heu plures sunt, jam cum
tentarem fugam, veni ad portam, quæsi
vi placidissimè: Quæ via tendit in Patri
am meam? ita subitò conclamaverunt
scelestissimi, ut jam præviderem morté,
Alter dixit Kolallefus, alter fullefus, ali
us Kedikefus; ego iratus dixi, Narrefus,
Schelme fus, Diebefus, & ingenti mur
mure ad Herum meum redii. Nunc ab
ipso petam, ut rheda sua ac sex caballis
domum me reducat, adjungatq; homi
nem, qui scelestū illud Kolallefus & ful
lefus possit, restituatq; me iis qui, ut in
telligantur, loquuntur. Nam si quid vo
lo, per signa mihi dicendum est, & cum
admodum esurio, ineptissimi homines
judicant mihi dentes dolere. O si Herus
meus senior sciret, me atq; filium ipsius
ita esse proditum, fleret scio, & quadri
gis albis me revocaret domum. Sed ecce,
duo meschants, poltrons, larrons, villa
ins, grands fols. G. Voilà dont ie n'auq;
jamais oui parler: Et commenta-elle
nom? M. Dame Folie, laquelle n'est seule
ment

ment soeur, mais corps & ame d'Amour. G. Tu veux inferer par là que tous
amoureux sont fols, non pas ? M. Icne
dis pas tous, mais bien la plus grand'
partie. G. Voilà le serviteur de ce Mon-
sieur Allemand. M. Laisle moy faire: Ah
poltron, c'est à ceste heure que ie me
vengevay de l'injure que tu fais à mon
maistre. H. Holla/ quid tu vistibi Pol-
tron, Scheim/ Hundsf. ? M. Ah traistec,
tu n'escapperas de mes maius. H. Cur-
raschi, egote excipiam modo, quo es
dignus, hem tibi. M. ho bonami. H. quid
bounimi Nebulo? Vapula. M. En nit
aschtaga. H. ho vapula Germanicè ma-
chant mutton. M. Mon Maistre. H. Ni-
hil agis, non exorabilis sum. M. helas
mon dieu, H. hos pugnos ede. M. je
crie merci. H. Etiam hos, hem ! sic dabi-
tur, si quis posthac Germanum riserit.
Sed quis Dæmon hunc Nebulonem mi-
hi subduxit, jam discerpendus mihi e-
rat. ha infelicitatem, qui nondum me
dia parte iram meam effudi, non exone-
ravi fellis mensuram: Sed heus vobise-
dico Galligallinacii, quisquis primus in
manus meas inciderit, capite truncabi-
tur.

SCE-